

MRF 2021.48

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse af 2. februar 2021, j.nr. 20/00419

Ophævet dispensation til etablering af minivådområde inden for søbeskyttelseslinjen, da afgørelsen ikke indeholdt tilstrækkelig begrundelse for projektets udformning og beliggenhed.

Lemvig Kommune meddelte den 10. december 2019 dispensation i medfør af naturbeskyttelseslovens § 16, jf. § 65, stk. 1, til etablering af et 1,46 ha minivådområde med et vandspejl på 0,89 ha og et drænopland på 85 ha på et område delvist omfattet af søbeskyttelseslinjen med grønne uopdyrkede arealer i det særlige landskab ved Vesperne. Den berørte del af søbredden var ubebygget og præget af åbne, uopdyrkede og delvist oversvømmede arealer, hvor nærområder var præget af åbne og delvist opdyrkede arealer samt en række søer forbundet af et vandløb og omgivet af moser, enge og overdrev beskyttet efter naturbeskyttelseslovens § 3. Kommunen havde vurderet, at etableringen af minivådområdet ikke ville stride imod de landskabelige hensyn i området eller oplevelsen af Vesperne og vandløbet, der forbandt dem. Afgørelsen blev påklaget af Danmarks Naturfredningsforening (DN), der bl.a. anførte, at afgørelsen manglede en tilstrækkelig begrundelse for valget af den konkrete placering, og hvorfor der ikke fandtes alternative placeringer. Endvidere gjorde DN gældende, at

minivådområdet ville have en negativ påvirkning på områdets landskabelige værdier, og at minivådområdet ikke udgjorde et særligt tilfælde, der kunne begrunde en dispensation. Miljø- og Fødevareklagenævnet (formanden) fandt, at der af begrundelsen for dispensationen ikke fremgik en tilstrækkelig konkret og individuel vurdering af det ansøgte projekts udformning og beliggenhed over for de hensyn, der skal varetages med naturbeskyttelseslovens § 16, stk. 1. Da afgørelsen ikke indeholdt en nærmere redegørelse for, hvorfor den havde fået det pågældende resultat, fandt nævnet, at begrundelseskravet i forvaltningslovens § 24 ikke var opfyldt. Afgørelsen led derfor af en væsentlig retlig mangel og var dermed ugyldig. Nævnet tog herefter ikke stilling til, om der kunne meddeles dispensation til det ansøgte, eller til hvorvidt projektet krævede tilladelse eller dispensation efter anden lovgivning. På denne baggrund ophævede Miljø- og Fødevareklagenævnet kommunens afgørelse og hjemviste sagen til fornyet behandling.

2. februar 2021
Sagsnr. 20/00419
Klagenummer: 1005774
SKJ

AFGØRELSE FRA MILJØ- OG FØDEVAREKLAGENÆVNET

OPHÆVELSE OG HJEMVISNING af afgørelse om dispensation til etablering af minivådområde inden for søbeskyttelseslinjen i Lemvig Kommune

Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse efter naturbeskyttelseslovens § 16, stk. 1, jf. § 65, stk. 1, jf. § 78, stk. 1, 1. pkt.¹

Miljø- og Fødevareklagenævnet ophæver Lemvig Kommunes afgørelse af 10. december 2019 om etablering af minivådområde inden for søbeskyttelseslinjen på matr. nr. F og F Engbjerg By, Engbjerg, og hjemviser sagen til fornyet behandling i kommunen.

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet² og gebyrbekendtgørelsens § 2.³ Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. naturbeskyttelseslovens § 88, stk. 1.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

MILJØ- OG FØDEVAREKLAGENÆVNET

Toldboden 2
8800 Viborg

Tlf. 72 40 56 00
CVR-nr. 37795526
EAN-nr. 5798000026070
nh@naevneneshus.dk
www.naevneneshus.dk

¹ Lovbekendtgørelse nr. 240 af 13. marts 2019 om naturbeskyttelse.

² Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

³ Bekendtgørelse nr. 132 af 30. januar 2017 om gebyr for indbringelse af klager for Miljø- og Fødevareklagenævnet mv.

1. Klagen til Miljø- og Fødevarerklagenævnet

Afgørelsen er den 8. januar 2020 påklaget til Miljø- og Fødevarerklagenævnet af Danmarks Naturfredningsforening..

Klager har navnlig anført, at

- afgørelsen mangler en tilstrækkelig begrundelse for, hvorfor den konkrete placering er valgt, og hvorfor der ikke findes alternative placeringer,
- minivådområdet vil have en negativ påvirkning på områdets landskabelige værdier, og
- minivådområdet ikke udgør et særligt tilfælde, der kan begrunde en dispensation.

Klagepunkterne er nærmere uddybet i afsnit 2.3.

2. Sagens oplysninger

2.1 Ejendommen/området

Ejendommene, hvor minivådområdet ønskes etableret, er ifølge BBR på henholdsvis 27.800 m² (matr. nr. F Engbjerg By, Engbjerg), og 297.337 m² (matr. nr. F Engbjerg By, Engbjerg). Det fremgår af sagens oplysninger, at minivådområdet vil være delvist omfattet af søbeskyttelseslinjen, der afkastes af Nørrevese, som afgrænser matr. nr. F mod vest. Matr.nr. F er beliggende øst for matr. nr. F , hvorfor kun den vestlige del af ejendommen er omfattet af søbeskyttelseslinjen.

Det fremgår af luftfotos, at begge ejendomme er ubebyggede, og at de fremstår som et samlet område. Den østlige del af området, beliggende på matr. nr. F , fremstår som opdyrkede arealer, hvorimod den vestlige del, hvor minivådområdet ønskes opført, fremstår som grønne uopdyrkede arealer. De to områder adskilles af en markant skrænt, der er registreret som beskyttet overdrev i henhold til naturbeskyttelseslovens § 3.

Nærområdet omkring ejendommene er præget af åbne, delvist opdyrkede arealer beliggende omkring Veserne, der er en række søer, som er forbundet af et vandløb og omgivet af moser, enge og overdrev beskyttet efter naturbeskyttelseslovens § 3. Det fremgår af luftfotos, at den konkrete del af søbredden fremstår ubebygget og præget af åbne, uopdyrkede og delvist oversvømmede arealer.

2.2 Den påklagede afgørelse

Lemvig Kommune har den 10. december 2019 i medfør af naturbeskyttelseslovens § 16, jf. § 65, stk. 1, meddelt dispensation til etablering af et minivådområde. Kommunen har samme dag truffet afgørelse efter miljøvurderingslovens § 21 og planlovens § 35. Miljø- og Fødevarerklagenævnet

har behandlet sagen efter miljøvurderingsloven i sin afgørelse af 5. oktober 2020.⁴

Det fremgår af afgørelsen, at det ansøgte omfatter et minivådområde på 1,46 ha med et vandspejl på 0,89 ha og et drænopland på 85 ha. Efter ophold i minivådområdet vil vandet pumpes ud i et vandløb. Det fremgår videre, at minivådområdet periodevist vil oversvømmes, og at effekten af minivådområdets i disse perioder er usikker. Som led i etableringen af minivådområdet vil det opgravede materiale blive fordelt ud over den øvrige del af marken, hvor vådområdet placeres.

Lemvig Kommune har vurderet, at etableringen af minivådområdet ikke strider mod de landskabelige hensyn i området eller oplevelsen af Vesperne og vandløbet, der forbinder dem.

2.3 Klagers indhold

Klager har anført, at afgørelsen mangler en tilstrækkelig begrundelse for, hvorfor den konkrete placering er valgt. Det er desuden klagers opfattelse, at der findes bedre placeringer til minivådområdet end den valgte. Klager har hertil oplyst, at området er et tidligere vådområde, der er blevet drænet mellem 1945 og 1954, hvorefter der har været dyrket græs på de drænedes arealer. Ifølge klager har op mod 75 % af de drænedes arealer i nogle år været dækket af vand, og klager har med henvisning til højdemodeller over området anført, at arealet, hvor det ansøgte ønskes opført, er beliggende lavere end det naturlige vådområde. Det er på den baggrund klagers opfattelse, at området allerede fungerer som et græsdækket vådområde med en formodet stor fjernelse af kvælstof, hvorfor det minivådområdet ikke bør etableres på den valgte placering.

Herudover har klager henvist til Lemvig Kommunes vurdering af, at minivådområdets effekt er usikker i de perioder, hvor det er oversvømmet, og anført, at der ikke er behov for at etablere et minivådområde på den valgte placering. Klager har som alternativ foreslået at hæve den nuværende udpumpningskote for at genoprette natur og samtidig opnå en effektiv kvælstoffjernelse.

For så vidt angår placeringen af det ansøgte har klager anført, at Lemvig Kommune ikke har begrundet, hvorfor minivådområdet ikke kan etableres på en alternativ placering, herunder en placering højere i terrænet, hvorved terrænets naturlige fald vil kunne udnyttes. Klager har desuden foreslået to alternative placeringer, hvor minivådområdet vil blive etableret højere i terrænet umiddelbart øst for den af kommunen valgte placering.

Det fremgår desuden af klagen, at minivådområdet ikke vil bidrage til reduktion af næringsstofudledningen i forhold til lavbundarealernes drift i

⁴ Sagsnr. 20/00418

dag, og at minivådområdet vil forstyrre de landskabelige værdier i området. Herudover er det klagers opfattelse, at minivådområdet ikke udgør et særligt tilfælde, der kan begrunde en dispensation.

3. Miljø- og Fødevarerklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1 Miljø- og Fødevarerklagenævnets bemærkninger

Efter naturbeskyttelseslovens § 16, stk. 1, må der ikke placeres bebyggelse, campingvogne eller lignende eller foretages beplantning eller ændringer i terrænet inden for en afstand af 150 m fra søer på 3 ha og derover (søbeskyttelseslinjen).

Hovedformålet med søbeskyttelseslinjerne er at sikre søer som værdifulde landskabselementer og som levesteder og spredningskorridorer for plante- og dyreliv.

Kommunen kan meddele dispensation fra forbuddet, jf. naturbeskyttelseslovens § 65, stk. 1. Det beror på et konkret skøn, om der er en tilstrækkelig tungtvejende grund til at dispensere fra forbuddet.

I det omfang en afgørelse beror på et administrativt skøn, skal afgørelsens begrundelse efter forvaltningslovens § 24, stk. 1, angive de hovedhensyn, der har været bestemmende for skønsudøvelsen. Begrundelsen skal om fornødent også indeholde en kort redegørelse for de oplysninger om sagens faktiske omstændigheder, som er tillagt væsentlig betydning for afgørelsen, jf. forvaltningslovens § 24, stk. 2.

Begrundelsen skal fremtræde som en forklaring på, hvorfor afgørelsen har fået det pågældende resultat. En manglende eller mangelfuld begrundelse anses generelt for at være en væsentlig mangel, som fører til, at afgørelsen er ugyldig.

Det er Miljø- og Fødevarerklagenævnets opfattelse, at den påklagede afgørelse ikke opfylder begrundelseskravet i forvaltningslovens § 24, idet Lemvig Kommunes afgørelse ikke indeholder en nærmere redegørelse for, hvorfor den har fået det pågældende resultat. Nævnet har herved lagt vægt på, at der ikke af begrundelsen for dispensationen fremgår en tilstrækkelig konkret og individuel vurdering af det ansøgte projekts udformning og beliggenhed over for de hensyn, der skal varetages med naturbeskyttelseslovens § 16, stk. 1. Afgørelsen lider som følge heraf af en væsentlig retlig mangel, hvorfor den ophæves som ugyldig.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet ophæver på denne baggrund Lemvig Kommunes afgørelse af 10. december 2019 og hjemviser sagen til fornyet behandling.

Ved en fornyet behandling af sagen skal Lemvig Kommune foretage en begrundet vurdering af det ansøgte minivådområdes mulige påvirkning af

de landskabelige og biologiske interesser, som søbeskyttelseslinjen varetager.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet bemærker, at nævnet med afgørelsen ikke har taget stilling til, om der kan meddeles dispensation til det ansøgte.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet bemærker videre, at nævnet ikke har taget stilling til, hvorvidt projektets gennemførelse forudsætter en tilladelse eller dispensation efter anden lovgivning, herunder en tilladelse efter vandløbsloven.

3.2 Gebyr

Som følge af afgørelsen tilbagebetales det indbetalte klagegebyr, jf. gebyrbekendtgørelsens § 2, stk. 1. nr. 1.

3.3 Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevarerklagenævnet ophæver Lemvig Kommunes afgørelse af 10. december 2019 om etablering af minivådområde inden for søbeskyttelseslinjen på matr. nr. F og F Engbjerg By, Engbjerg, og hjemviser sagen til fornyet behandling i kommunen.